

Księga Jonasza

Глава 4

1. І Йона засмутився великим смутком і замішався. 2. І він помолився до Господа, і сказав: О Господи, чи це не мої слова, ще як я був в моїй землі? Через це я випередив, щоб втекти до Тарсіса, тому що я пізнав, що ти милосердний і щедрий, довготерпеливий і дуже милосердний, і що розкаюєшся за зло. 3. І тепер, Владико Господи, візьми мою душу від мене, бо краще мені вмерти ніж мені жити. 4. І сказав Господь до Йони: Чи ти дуже засмутився? 5. І Йона вийшов з міста і сів напроти міста. І він зробив собі там шатро і сидів під ним в тіні, аж доки не побачить, що буде з містом. 6. І Господь Бог приказав тикві, і вона виросла понад голову Йони, щоб була тінь над його головою, щоб його отінити від його зла. І Йона великою радістю зрадів тиквою. 7. І Бог приказав ранньому хробакові вранці, і він побив тикву, і вона висохла. 8. І сталося, що як тільки зійшло сонце і Бог приказав вітрові спекоти, що палить, і сонце побило голову Йони. І він ослаб і відрікався свого духа і сказав: Краще мені вмерти ніж жити. 9. І Бог сказав до Йони: Чи ти дуже засмутився за тикву? І він сказав: Я дуже засмутився аж до смерти. 10. І Господь сказав: Ти пошкодував тикву, над якою ти не трудився над нею, і ти її не вигодував, яка була з ночі і згинула з ночі. 11. А хіба Я не пошкодую великого міста Ніневії, в якому живуть більше ніж сто двадцять тисяч людей, які не пізнали їхньої правиці чи їхню лівицю, і багато скотини?

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса